

GEEN RUST IN DE DEKENKIST

(Keine Ruhe in der Truhe)

Misdaadkomedie in drie bedrijven

door

WALTER G. PFAUS

vertaling

J. Silkens

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GEEN RUST IN DE DEKENKIST - KEINE RUHE IN DER TRUHE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WALTER G. PFAUS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2020 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Rudi Meier - eigenaar van de dekenkist

Thea - zijn vrouw, die de kist uit het huis wil hebben

Gerda - de moeder van Thea. Veroorzaakt catastrofes en bereidt zich dan op de grootste catastrofe voor.

Luuk Hoppe - koopt en verkoopt de dekenkist met wisselend plezier.

Natasja - veroorzaakt al die heibel en moet daarvoor twee keer in de dekenkist

Sander - door hem is het allemaal begonnen, omdat hij geld nodig heeft.

DECOR:

Een burgerlijke eetkamer. Een tafel, vier stoelen en een vitrine. Ergens staat nog een klein kastje met een telefoon erop. Daarnaast een kleine sofa. Of een hoekbank met tafel en dan twee stoelen erbij. Het belangrijkste is de dekenkist. Ze moet oud zijn of tamelijk oud uitzien. Ze moet goed zichtbaar rechts voor op de grond staan of op een kleine verhoging. Er moet een mens inpassen. Rechts achter is een deur naar de logeerkamer. Achter is de centrale opkomst. Vandaar kun je ook naar de trap naar boven. Links is de keuken.

EERSTE BEDRIJF

(als het doek open gaat, is Rudi nog op het toneel. Hij staat of knielt naast de dekenkist waaraan hij aan het werken is. Hij brengt het slot in orde, zodat je de kist ook kunt afsluiten. Maar dat lukt niet erg. De telefoon rinkelt)

RUDI: *(loopt zuchtend naar de telefoon en neemt op)* Ja? *(luistert even)* Oh, je wil hier naar toe komen Vincent....Ik begrijp niet wat je van mij moet, maar kom maar gerust Vincent....Wat? Je heet helemaal niet Vincent? Is niet erg. Ik heet ook niet Meier. *(hangt haastig op)* Met mij toch niet.....Niet met mij! *(Rudi gaat opnieuw verder aan de dekenkist. De telefoon rinkelt opnieuw. Rudi gaat er weer heen en neemt op)* Ja? *(zijn gezicht betreft onmiddellijk)* Jij alweer! Nee, je bent verkeerd verbonden.....Wat? Je wil bij mij geld afhalen? Als je dat lukt, ben je een tovenaar.....Natasja? Ik ken geen Natasja.....Dat komt omdat je het verkeerde nummer hebt ingetoetst.....Wat wil je? Mijn vrouw alles vertellen als ik niet betaal? Nou, ik hou je niet tegen. Mijn vrouw is gek op sprookjes. *(knalt de telefoon neer en kijkt een ogenblik strak naar het publiek)* Dat moest er nog bijkomen... Een chanteur. En daarbij weet ik helemaal niet eens of ik iets heb uitgespookt. *(denkt na)* Ik weet alleen nog dat ik een meisje heb leren kennen.... *(raakt een ogenblik in vervoering)* Jong, knap....zo'n figuur....En ze heette Natasja....Meer weet ik niet. *(van achter het toneel hoort men een deur dicht slaan; Rudi gejaagd, nerveus)* Mijn vrouw! Nu niet zenuwachtig worden.Niks laten merken...Kalm blijven... *(gaat naar de dekenkist, buigt over de dekenkist heen en probeert nonchalant over te komen. Dat lukt echter niet. Men merkt dat hij een slecht geweten heeft)*

THEA: *(op van achteren; ze draagt een gevulde draagzak met levensmiddelen)* Zeg Rudi, ik kom juist van de apotheek.....

RUDI: *(haastig)* Ben je ziek?

THEA: *(sarcastisch)* Ben ik dood als ik van het kerkhof kom?

RUDI: Nee, meestal niet. *(plots schiet hem te binnen wat hij tegen de beller had moeten zeggen)* Ja, dat had ik moeten zeggen.

THEA: *(verontwaardigd)* Wat zeg je daar?

RUDI: *(corrigeert zich haastig)* Dat had ik zo eens tegen jou moeten zeggen, dan had je mij weer een gebrek aan liefde verweten.

THEA: *(verbaasd)* Waarom? Hoe heb ik het dan gezegd?

RUDI: Sarcastisch.

THEA: En hoe had ik het dan moeten zeggen?

RUDI: (*probeert Thea's stem te imiteren: zoet*) Schat, hoe kom je erbij dat ik ziek ben? Bekijk mij eens. Sta ik niet in de bloei van mijn leven?

THEA: Dan had je mijn gezondheid laten onderzoeken. (*kijkt hem strak in de ogen*) Je hebt een slecht geweten of niet?

RUDI: Ik een slecht geweten? Nooit!Ik heb helemaal geen geweten.Ik bedoel ...geen slecht geweten.

THEA: (*wijst naar de dekenkist; streng*) Heb je ze verkocht?

RUDI: Nog niet helemaal, maar zo goed als....

THEA: Aan wie?

RUDI: Dat kun je zo niet zeggen....Ik bedoel....

THEA: Dus heb je ze niet verkocht.

RUDI: Dat is niet zo eenvoudig als jij je dat voorstelt.

THEA: Ik heb je gewaarschuwd. Ik heb je gezegd als die dekenkist niet verdwijnt, verkoop ik ze. Ik zoek vandaag nog een koper. En ik vind er een, dat kan ik je verzekeren. Ik kan dat ding gewoon niet meer zien. (*links af*)

RUDI: (*imiteert haar*) Ik kan dat DING gewoon niet meer zien....Doe dan je ogen dicht. (*gaat op de dekenkist zitten*) Dat krijg ik nu al drie weken dagelijks te horen en die dekenkist staat nog steeds hier. Waar moet ik die een koper vandaan halen? Die heeft van antiek toch totaal geen verstand.

THEA: (*komt weer terug*) Dat is vanaf nu sowieso afgelopen. Ik wil geen oude meubels meer in mijn huis hebben. Dat heb ik je al zo vaak gezegd.

RUDI: Maar het geld dat ik daarmee verdiend heb, heb je wel aangenomen.

THEA: We hebben dat geld niet nodig. (*gaat naar de deur achter*) Zo en nu ga ik een koper voor die dekenkist zoeken.

RUDI: Ja, doe dat en neem gerust de tijd.

THEA: Aha, nu snap ik het. Je wil me kwijt.

RUDI: (*komisch wanhopig*) Kom nou, als ik zeg: "Ga niet", denk jij dat ik die dekenkist niet wil verkopen. Zeg ik: "Ga", denk je dat ik je kwijt wil. Kan ik voor jou ook maar iets goed doen?

THEA: Nu ben je weer aan het afleiden.

RUDI: Waarom zou ik afleiden als ik zeg....

THEA: Zie je wel! Zie je wel! Je kunt nooit een vraag normaal beantwoorden. Altijd beantwoord je een vraag met een tegenvraag.

RUDI: (*zuchtend*) Nou goed: Ik leid niet af!

THEA: Eergisteren was je weer hartstikke bezopen. Waarom?

RUDI: Soms moet ik gewoon kunnen vergeten.

THEA: Wat moet je vergeten?

RUDI: Dat ik door mijn vrouw zonder liefde behandeld word.

THEA: (*windt zich op*) Jij moet nodig wat zeggen! Pak jezelf bij de neus!

RUDI: (*pakt zijn neus vast*) Met mijn neus is niks mis.

THEA: Zie je wel. Het is altijd hetzelfde. Als ik eens serieus wil praten, kom jij met je stomme grappen.....Jij bent het toch die zijn oude meubels beter behandelt dan zijn eigen vrouw.

RUDI: Dat is de enige vervanging die ik heb. Jij wil toch nooit. Daarbij heb ik vaak genoeg al mijn charmes in de strijd geworpen.

THEA: Jij en charmes.....Jij hebt de charmes van een verroest spatbord.

RUDI: Dat raakt mij niet. Je hebt toch geen verstand van auto's.

THEA: Alweer zo'n stomme grap. Je luistert gewoon niet naar mij. Ik kan zeggen wat ik wil.

RUDI: Och jee, vandaag ben je weer geweldig gehumeurd. Ben je weer op de weegschaal gaan staan? Man, daar kan ik toch niks aan doen...

THEA: Maar het is wel jouw schuld dat die dekenkist nog steeds hier staat..

RUDI: (*buigt weer over de dekenkist*) Ze is nog niet klaar.

THEA: Wat maakt mij dat uit? Die moet weg. Ik wil eindelijk eens een normale eetkamer hebben. (*af*)

RUDI: (*kijkt rond en schudt zijn hoofd*) Wat is daar niet normaal aan? Het is een eetkamer zoals duizend andere. Alleen dat het door een antiek meubelstuk wordt verfraaid.....Daarbij, als die hier weg is, staan in de kelder alweer drie nieuwe antiekstukken klaar.... Vooral die secretaire uit de biedermeiertijd, die ik gisteren op de kop heb getikt... Eergisteren,....tjonge, waarom weet ik niet meer wat er eergisteren allemaal gebeurd is? Ik weet alleen nog dat ik na dat koopje van de secretaire zin had om mij weer eens lekker te laten vollopen....Dan was er nog een of andere rare vent die iets van mij wou...en Natasja....Een beeld van een vrouw. (*laat met zijn handen haar vormen zien*) We zijn samen weggegaan en vanaf dat ogenblik kan ik mij niets meer herinneren. ...Ik ben thuis wakker geworden. Maar hoe ik thuis ben gekomen, moet je mij echt niet vragen.... En nu wil mij nog iemand chanteren... (*achter het toneel valt een deur in het slot; Rudi ontzet*) Verdorie, daar heb je hem. Wat doe ik nu? (*Rudi ziet de rubberen hamer op de dekenkist. Hij pakt die haastig en gaat snel naast de deur achter staan. Natasja komt binnen. Ze draagt een jack met capuchon of een muts, zodat men zou denken dat het een man was als je haar van achteren*

zag. Rudi slaat haar zonder waarschuwing neer. Natasja blijft staan en staart een ogenblik verbaasd naar het publiek en valt dan met een lange zucht op de grond. Rudi wil voor een tweede slag uithalen, maar laat dan langzaam de hamer zakken) Zo dan! (buigt zich over Natasja, draait haar om; ongelovig) Natasja! Mijn God! Natasja! Wat heb ik gedaan? (hij maakt haar jack los en weet een ogenblik niet waar hij haar moet aanpakken) Wat moet ik doen? Misschien heb ik haar wel vermoord? (legt zijn oor op haar borst; voelt haar pols) Niks....of toch? (weer valt achter een deur in het slot. Men hoort de stem van Gerda)

GERDA: (achter het toneel) Hallo Thea! Joehoe! Hallo Thea! Je mammië is er!

RUDI: (ontzet) Ook dat nog, mijn schoonmoeder! Die ontbrak er nog aan...(pakt de hamer en gaat naar de deur achter; hij bedenkt zich echter) Nee, dat gaat niet. Die komt terug. Zelfs de duivel wil die niet hebben...Ik moet die Natasja laten verdwijnen... (jammerend terwijl hij Natasja naar de dekenkist sleept) Mijn God, wat heb ik toch gedaan. (deponeert haar in de dekenkist; op hetzelfde ogenblik komt Gerda binnen)

GERDA: Hé, is niemand thuis? (ziet Rudi bij de dekenkist)

RUDI: (kan nog net op tijd de deksel van de dekenkist dicht knallen; is nog buiten adem) Ach, ben jij het Gerda. Je hebt mij wel laten schrikken, zeg.

GERDA: Waarom? Heb ik soms pestbuilen op mijn gezicht?

RUDI: Nee, maar je....je kwam zo verrassend.

GERDA: Hoezo verrassend? Ik heb buiten nog wel luidkeels geroepen. Heb je mij niet gehoord?

RUDI: (schijnheilig) Nee, ik heb niet gehoord dat je Thea riep.

GERDA: Aha, dus toch....

RUDI: (spreidt haastig zijn armen en loopt op Gerda toe) Kom, laat je begroeten, lieve schoonmoeder. Fijn dat je ons nog eens bezoekt. (pakt haar in de armen en kust haar op beide wangen)

GERDA: (is stokstijf blijven staan; ontzet) Jakkes, Rudi, wat heb je uitgespookt?

RUDI: Niets, lieve schoonmoeder. Ik heb je op de wangen gekust.

GERDA: Daarom. Dat heb je tot nu toe nog nooit gedaan. Rudi, geef het toe, je hebt een slecht geweten.

RUDI: (berouwvol) Goed, ik geef het toe, ik heb een slecht geweten....

GERDA: (zachtmoedig) Nou dan. Wat heb je uitgespookt?

RUDI: Ik heb je tot nu toe nog niet op de wangen gekust.

GERDA: (*windt zich op*) Je wil mij alleen maar afleiden. Je wil mij alleen maar afleiden. Waarom ben je zo buiten adem?

RUDI: Omdat...omdat ik de adem heb ingehouden om te luisteren of je iemand geroepen had. Maar dan heb ik toch niks gehoord.

GERDA: Rudi, ik walg van jou....

RUDI: (*valt haar haastig in de rede*) Zie je wel. Ik heb altijd al geweten dat we iets gemeenschappelijk hadden.

GERDA: Wacht maar. Ik kom daar nog wel achter. (*links af*)

RUDI: (*laat zich aangeslagen op de dekenkist vallen*) Adam moest men zijn. Die had geen schoonmoeder....Die leefde in het paradijs... (*gaat plots recht staan*) Die Natasja! Verdorie, wat doe ik daar mee? (*opent de dekenkist een beetje, kijkt even erin, maakt ontzet de dekenkist weer dicht en gaat erop zitten*) Als ik er goed over nadenk, is zij in die dekenkist voorlopig het veiligst...

THEA: (*komt van achter; ziet Rudi op de dekenkist*) Aha, dacht ik het niet. Je denkt er helemaal niet aan om die dekenkist te verkopen.

RUDI: (*snel*) Natuurlijk denk ik daar aan. Zie je dat niet? Trouwens, trek een blij gezicht. Je moeder is er.

THEA: Mijn moeder kent mijn gezicht.

RUDI: Daarom. Bied haar toch eens een ander aan. Een stralend gezicht.

THEA: (*droog*) Dat gaat niet, anders zou ze denken dat ik mijn verstand verloren had.

GERDA: (*Gerda komt van links. Ze heeft nog gehoord wat Thea zei*) Maak je geen zorgen, kind, dat verlies je maar één keer. En jij hebt dat verloren toen je met die daar indertijd getrouwd bent.

RUDI: (*zuchtend*) Ik luister daar niet naar....Ik luister daar gewoon niet naar.

THEA: Je moet nodig wat zeggen om zoiets tegen mij te zeggen. (*omarmt Gerda even*) Dag mam.....Je hebt met pap 35 jaar alleen maar ruzie gemaakt.

GERDA: Het was een lapzwans. Telkens had hij allerlei avontuurtjes.

THEA: Dan vraag ik mij toch af hoe jullie toch nog drie kinderen hebben gekregen als jullie toch maar telkens aan het ruzie maken waren.

GERDA: (*nuchter*) Zo ver beneden was hij nooit boos op mij.

RUDI: (*tegen Thea*) Hoor je dat? Zo ver beneden was hij nooit boos op mij. (*tot Gerda*) Laat haar eens zien hoe ver beneden je niet meer boos op elkaar mag zijn. Zij weet dat niet.

THEA: Hij heeft alleen maar een slecht geweten.

RUDI: Wat een onzin! Ik heb een rein geweten.

THEA: Natuurlijk, je gebruikt het immers nooit.

RUDI: *(verontwaardigd)* Zo, nu ga je echter te ver. Ik heb nog nooit een affaire gehad!

THEA: Je hebt affaires aan de lopende band. Met kasten, kisten en bureaus...

GERDA: En nu is het afgelopen! Thea, kom mee naar de keuken. Ik moet met je praten. *(duwt Thea naar de deur links)*

THEA: *(draait zich bij de deur nog eens om)* En dat je het weet! Ik heb een koper gevonden! *(met Gerda af)*

RUDI: Ik geloof haar geen woord. Maar zeker is zeker...*(wil Natasja uit de dekenkist tillen; laat ze dan weer zakken)* Waar moet ik haar verstoppen? Ze is hier veiliger dan waar ook. Ik moet alleen de dekenkist weg brengen, voordat Thea een koper heeft. *(sluit de dekenkist en gaat erop zitten)* Wat moet die eigenlijk hier? Heeft die kerel haar gestuurd om bij mij te komen vangen? *(doet weer de deksel omhoog en voelt haar pols)* Ze leeft nog....Nou, die kan wat beleven! En nu haal ik mijn auto en breng de dekenkist weg. *(hij wil de dekenkist afsluiten, maar dat lukt niet)* Verdorie, waarom lukt dat niet? Nou ja, lang zal het niet duren....*(opent nogmaals de deksel; tegen Natasja)* Mooi blijven liggen. Ik ben zo weer terug. *(Rudi gaat achter af. Kabaal en geklop in de dekenkist. Dan gaat de deksel open en Natasja gaat rechtop zitten. Ze houdt kreunend haar hoofd vast)*

NATASJA: *(kijkt na een tijdje verbaasd rond)* Hoe kom ik in die kist? *(klimt er haastig uit en bekijkt de dekenkist)* Hemeltje lief, ik dacht al dat het een doodskist was. ...Ik leef dus nog...*(houdt weer haar hoofd vast)* Au, wat doet dat pijn.... *(kijkt weer rond)* Ik heb geen idee waar ik hier ben en hoe ik hier terecht ben gekomen. *(men hoort links achter het toneel stemmen)* Ik kan mij beter op een rustige plaats terug trekken, zodat mijn hersenen weer beginnen te werken. *(gaat naar de deur achter; bedenkt zich; gaat naar de deur rechts en opent die)* Een slaapkamer.Ach, wat mooi.... *(Natasja gaat af en Thea en Gerda komen links op)*

GERDA: *(nog voordat zij te zien is)* Rudi, de zaak is niet opgelost. Je kunt.....

THEA: *(die als eerste zag dat Rudi er niet meer is)* Tegen wie praat je eigenlijk? Hij is er niet.

GERDA: Nou, dat is toch....dat is toch onbeschoft. Terwijl ik moeite doe om zijn huwelijk te redden...

THEA: Kun je eens zien hoe die is. Gaat er gewoon vandoor, zoals altijd. *(windt zich plotseling op)* Zeg, wat heeft dat te betekenen? Zijn huwelijk te redden? Het is toch ook mijn huwelijk...

GERDA: Ja, ja, dat weet ik ook wel. Maar het ging in de eerste plaats toch om hem of niet? Waar zou die naar toe kunnen zijn gegaan?

THEA: Hoe moet ik dat weten? Of te wel zit hij in zijn pruilloekje of beneden in de kelder.

GERDA: Wat doet die in de kelder?

THEA: Hij streelt een van zijn geliefden. Hij is niet anders dan pappa. Alleen heeft mijn vader zich alleen maar voor jonge grietjes geïnteresseerd en mijn man valt op oude meubels.

GERDA: *(bekijkt Thea een ogenblik heel kritisch)* Zeg eens kind, gooi je daar niet iets door elkaar? Jouw vader viel op jonge grietjes.

THEA: En mijn man op oude dekenkisten. *(wisselt opeens van stemming; huilerig)* Moet je eens nagaan, soms wou ik dat ik een oude dekenkist was, zodat hij mij ook zou strelen.

GERDA: Doe je niet iets verkeerd? Je zou je meer voor zijn werk moeten interesseren.

THEA: *(droog)* Daar begin ik juist mee. Ik verkoop vandaag nog die dekenkist.

GERDA: Die hier?

THEA: Juist die. Ik had het hem voorspeld. En ik heb al een koper. Over een paar minuten is hij hier.

GERDA: *(gaat naar de deur achter)* Waar zei je was Rudi?

THEA: Vermoedelijk in de kelder. Zeg maar tegen hem dat die vandaag nog de deur uitgaat.

GERDA: Wacht daarmee. Ik ben zo weer terug. *(af)*

THEA: Ik denk er niet aan. Ik heb lang genoeg gezocht om iemand te vinden. Vandaag gaat die de deur uit. *(Thea gaat links af. Achter het toneel hoort men Luuk Hoppe roepen)*

LUUK: *(achter het toneel)* Thea! Hallo! Thea! *(komt op door deur achter en steekt eerst zijn hoofd door de deuropening)* Het huis van de open deuren.... *(ziet de dekenkist)* Hé, dat is een mooi exemplaar. *(bekijkt de kist van alle kanten en ook van binnen)* Mooi exemplaar....Ziet er nog goed uit en vakkundig gerestaureerd. Die man heeft er verstand van. Thea niet. Een oude kist, die zij weg wil hebben...

THEA: *(komt van links; stralend)* Luuk, goed dat je direct gekomen bent. En het corpus delicti heb je ook ontdekt. Waarom heb je mij eigenlijk niet eerder verteld dat je in zoiets geïnteresseerd bent?

LUUK: We hadden nooit de kans daarover te praten. We hebben immers alleen maar met elkaar gezongen en dat ook pas sinds een paar weken.

THEA: Klopt! Ik ben ook nog niet zo lang bij het zangkoor. En? Wat denk je?

LUUK: Mooi exemplaar. Maar jammer genoeg niet veel waard. Ik bied je 500 euro ervoor.

THEA: Mijn man zegt....Je kent mijn man nog niet of toch?

LUUK: Nog niet. Maar ik wil dat ding toch van jou kopen.

THEA: Mijn man zegt dat die minstens 5000 waard is.

LUUK: *(kijkt haastig rond)* Wie lacht daar?

THEA: *(verbaasd)* Ik heb niks gehoord.

LUUK: Ik weet zeker dat daar iemand gelachen heeft.

THEA: *(snel)* Dat moet de houtworm zijn geweest.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto